

„Lidi by měli raději zajít na masopust než ztrácet čas s elektronikou,“ říká Libor Bouček

01.02.2016

Libor Bouček je profesně na svém vrcholu. Moderuje nejprestižnější akce jakéhokoli druhu, je oblíbeným moderátorem na rádiu Frekvence 1, za jeho úspěchem stojí dřina, poctivé výkony a nesporná invence. Navíc si zamiloval Prahu 3, kterou podle vlastních slov pečlivě sleduje, a to nejlépe z Žižkovské televizní věže.

Má místo našeho setkání - Žižkovská televizní věž - nějakou spojitost s Vaší moderátorskou profesí?

Kdepak, nic tady zrovna neuvádím. Tohle místo je pro mě nenahraditelné. Pohled je prostě božský, moc rád si tu dávám schůzky, protože město má v každém ročním období jinou podobu. Může to znít jako turistické klišé, ale já se toho nikdy nenabažím. Navíc ještě jedna věc, vidím odsud na svůj byt, takže můžu zkontrolovat, jestli tam holka někoho nemá. *(smích)*

Sledujete dění v Praze 3?

Praha 3 je rozlehlá, a že sahá až po Jarov, si někdy namyšlení Vinohradáci a majitelé bohaté městské výstavby ani neuvědomují. Myslím si, že je to perspektivní místo na bydlení. Snažím se sledovat, kam Praha 3 směřuje, co bude s nákladovým nádražím nebo s oblastí kolem Ohrady.

V únoru (6., 7. a 9. 2.) se koná další ročník žižkovského masopustu. Ptám se, co by si na sebe vzal Libor Bouček do průvodu?

Vždycky jsem se snažil chodit za Němce. Moje vizáž k tomu vybízí, ani bych se nemusel moc převlíkat. Němci tady taky žili, tak proč ne, navíc by mi to slušelo.

Pojďme k vaší profesi. Máte vystudovanou produkci na DAMU, věnujete se ale moderování. Co vás k tomu přivedlo?

Během studií jsem měl moderování jako příjemného koníčka, plat v rádiu není nijak přehnaný, ale dá se s tím vyžít. Bylo toho stále více a více, moderování mi nakonec zůstalo jako hlavní job. Z produkce mi toho ale zbylo dost - třeba jak přistupovat ke klientovi, nemít přehnané nároky a být na ně co nejpríjemnější.

Vzpomenete si na svoje vůbec první moderování?

Z úplné historie: když mi bylo 13 let, natáčel jsem rádio každý den na táboře. Ale první velké moderování byla show Davida Copperfielda v roce 1998 ve sportovní hale v Holešovicích. To mi bylo 17 let. Pominu-li pořad VyVolení, průlom pro mě znamenalo uvádění České Miss 2010, která měla na Nově jednu z největších sledovaností.

Jak jste se v sedmnácti dostal k moderování tak velké akce?

Velmi jednoduše. Sháněli někoho, kdo umí dobře anglicky, věhlasní moderátoři neměli ale čas. Proběhl konkurz, který jsem vyhrál. Byla to náhoda.

Jaké vlastnosti musí mít podle vás dobrý moderátor?

Musí být pokorný, uvědomit si, že samotné moderování není o něm, ale že má něco zprostředkovávat. Když exhibuje, má u diváků vyvolat emoci. Moderátor není komik, má přinášet informace, které pobaví a zároveň si je divák odnese domů. Nesmí ale na sebe nahlížet jako na nejdůležitější článek pořadu. Měl by

být dobře oblečený, přívětivý, naopak by neměl být „pod parou“ a stále si uvědomovat, že klient a zadavatel jsou pro něj klíčoví partneři.

Chyboval jste někdy v těchto předpokladech?

Na začátku s tím bojuje asi každý. Jak já budu vypadat? Co budu říkat? Tyhle otázky jsou ale špatné. Důležité je, abych sdělil nejlépe to, co si u mě někdo objednal, aby to zároveň publikum pobavilo. Taky jsem do toho zabředl v Balírně.

Máte připravený scénář, nebo hodně improvizujete?

Improvizuji dost, scénář je ale také nutný, protože moderuji akce různého charakteru. Vždy probíhá důkladná příprava.

Moderujete sport, hudební pořady, odborné konference, různé přehlídky... Není toho na vás moc?

Držím se toho, že každý by měl mít nějaký všeobecný přehled. Udržovat se v nějakém obraze je podle mě správný krok, abych se nezacyklil jen v jedné aktivitě a nedělal ji stále dokola. Kdybych nedělal ostatní věci, jen bych se opakoval. Dělán rád i komerční věci, protože tím nabírám nové a nové zkušenosti. Když se potkám s někým, kdo vyrábí třeba pribaňák a je do toho blázen, je skvělé ho pozorovat a dozvědět se víc o produktu. Ta šíře je pro mě dobrá, ale nesmím zapomínat na to, že jde jen o zprostředkování.

Které moderování si nejvíc užíváte osobně?

Pokud se moderátor objeví na předávání Andělů, Sláviků nebo na karlovarském filmovém festivalu, je to pro něj profesně nejvyšší mantra. Každá větší akce mě vyburcuje k vyššímu výkonu a já si ten večer užívám. Moc rád mám ale sport. Ať si říká, kdo chce, co chce, je to čisté řemeslo, kde rozhoduje výkon. Probíhá to autenticky, na rozdíl od filmu nebo seriálu se to děje tady a teď.

Uváděl jste také hudební pořad T-music. Nemrzí vás, že televizní stanice hudbu ve svých pořadech ignorují?

Co se dá dělat, dnes se hudba šíří jinudy. Každý má smartphone, likvidační přístroj pro naši civilizaci. Lidi mají možnost dvakrát kliknout a můžou hudbu hned poslouchat. Už není rok 1995, kdy jsem čekal na nové album Oasis a byl to poklad, držet v ruce nosič. Už se nikdo nesetkává v obýváku, aby všichni společně poslouchali Rolling Stones. Výroční ceny mají význam, ale hitparády už dnes nikoho nezajímají. Hudba mě neskutečně baví, dělám ji dál skrze rádio.

Posloucháte současnou populární hudbu?

Poslouchám hodně českou muziku, je tu nová generace hudebníků, kteří se posunují dál a dál. Kdybych byl hodně konzervativní, stále poslouchám Simply Red a devadesátá léta, v nichž jsem vyrůstal. Můj vkus je nepodstatný, v rádiu musím být otevřený všem směrům.

Pustil jste se do nových technologií. Co vám na nich vadí?

Četl jsem výborný rozhovor s profesorem Smilem, poradcem Billa Gatese a Marka Zuckerberga, který varuje, abychom zbrzdili. Říká na rovinu: bavte se více s okolím a žijte skutečný život. Lidi se sejdou u nedělního oběda a sjíždějí svoje telefony. Fotí cokoli, automaticky sdílejí na Facebooku a čekají na reakce od ostatních. Čekají na nějakou slávu a žijí ve virtuálním světě. Nebo fotky. Máte uloženo na tisíce fotek, které nikdo nikdy neuvidí. Proč to dotyčný fotí? Mám taky pocit, že se to docela zvirtlo. Proto by měli lidi raději zajít na masopust, projít si hospody v Řehořově nebo Kubelíkově ulici, dát si pivo a pokecat s lidmi.

A jsme zpátky na Žižkově...

Hospody jsou tady fenomenální. V každé se odehrává nějaký příběh. Potkáš štamgasta, s kterým prohodíš pár slov, pokecáme spolu, prostě pohoda. A proč? Nemají smartphony!

LIBOR BOUČEK (nar. 1980) patří k našim nejúspěšnějším moderátorům. Studoval na Akademickém gymnáziu na Praze 1, poté absolvoval katedru produkce na pražské DAMU. Za sebou má moderování pořadů jako hudební T-music, reality show Balírna, Bar nebo VyVolení 2, počtvrté za sebou uváděl předávání Českého slavíka nebo tři ročníky České Miss. Osvědčil se i jako moderátor sportovních zápasů UEFA EURO 2008, UEFA EURO 2012, 100th Davis Cup Final (2012), finále Fed Cup (2012). Objevil se ve vedlejších rolích ve filmech Raftáci, Panic je nanic nebo Pohádkové počasí.

Text: Martin Hošna